

ANÀLISI CRÍTICA DEL DISCURS EN L'ESFERA PÚBLICA VALENCIANA DES D'UNA PERSPECTIVA DE GÈNERE

La tesi doctoral que presentem analitza els usos discriminatoris del llenguatge en tres esferes públiques de la Comunitat Valenciana: el llenguatge administratiu, els llibres de text i els mitjans de comunicació. La nostra Comunitat, tot i ser pionera en l'aprovació de la Llei d'Igualtat de 2003 respecte a la llei estatal d'Igualtat de 2007, no ha experimentat, com demostrem al nostre estudi, un ús rigorós del relat incliusiu i no discriminatori. Els tics discriminatoris i els relats excloents no solament són habituals sinó que, en general, la societat no els percep com una cosa negativa. Per això el nostre interès en destacar-los.

Per tant, l'objectiu que perseguim és demostrar com aquests estereotips discriminatoris es reproduïxen, malgrat tot, dins de l'esfera pública i, alhora, conscienciar la societat i els poders públics perquè, a través de la influència i del ressò social que tenen, reconduïquen aquesta situació. Sugerim també una sèrie de propostes didàctiques perquè entenem que la tasca igualitària comença necessàriament des de l'escola on, entre altres coses, també s'ensenya a pensar.

Atés el caràcter crític del nostre treball i la imbricació existent entre el llenguatge i el seu ús social, l'eina usada a l'estudi és l'anàlisi crítica del discurs i l'anàlisi dels actors i actores socials; així, a través d'aquesta eina metodològica critiquem i proposem des d'una filosofia solidària, alternatives que ajuden a neutralitzar la desigualtat. Una d'elles és la que anomenem investigació-acció, i que, a través de la denúncia o de la publicació en premsa d'articles crítics, exercim un tipus de pedagogia, creiem que necessària, perquè se'n reflexione.

Els resultats de l'estudi ens mostren que, efectivament, en l'Administració de Justícia tot i estar formada majoritàriament per dones, perdura un llenguatge excloent sota el pretext de l'eficàcia del masculí genèric, cosa que també ocorre als llibres de text on, a més a més, els llibres d'Història relaten només una part de la història, la dels homes, mentre que l'altra part, la de les dones, roman oculta. Els informatius estudiats de l'extinta Canal-9 ens revelen la infrarepresentació de la dona com a subjecte noticiós en un percentatge molt elevat i, en ocasions, sense cap representació femenina.

Així doncs, les constants contradiccions entre allò que promulga la llei i allò que es duu a terme en l'àmbit oficial, d'una banda, i les polítiques reaccionàries sobre els drets de les dones i sobre els curricula escolars durant l'escolarització obligatòria, acompanyades pel fort influx dels poders eclesiàstics, que constantment treuen les dones fora de la modernitat, són factors que anul·len el dret de les dones situant-nos, diàriament, en una desigualtat interessada i immobilista del poder patriarcal.

En aquesta tesi, doncs, hem volgut evidenciar un sexisme nou, més subtil i quasi imperceptible i denunciar les contradiccions entre el que es legisla pels poders públics i el que finalment es fa. També fem algunes propostes lingüístiques, didàctiques i d'acció, perquè considerem que la vessant pedagògica és necessària per començar a canviar aquelles actituds i maneres de pensar que són inadmissibles.